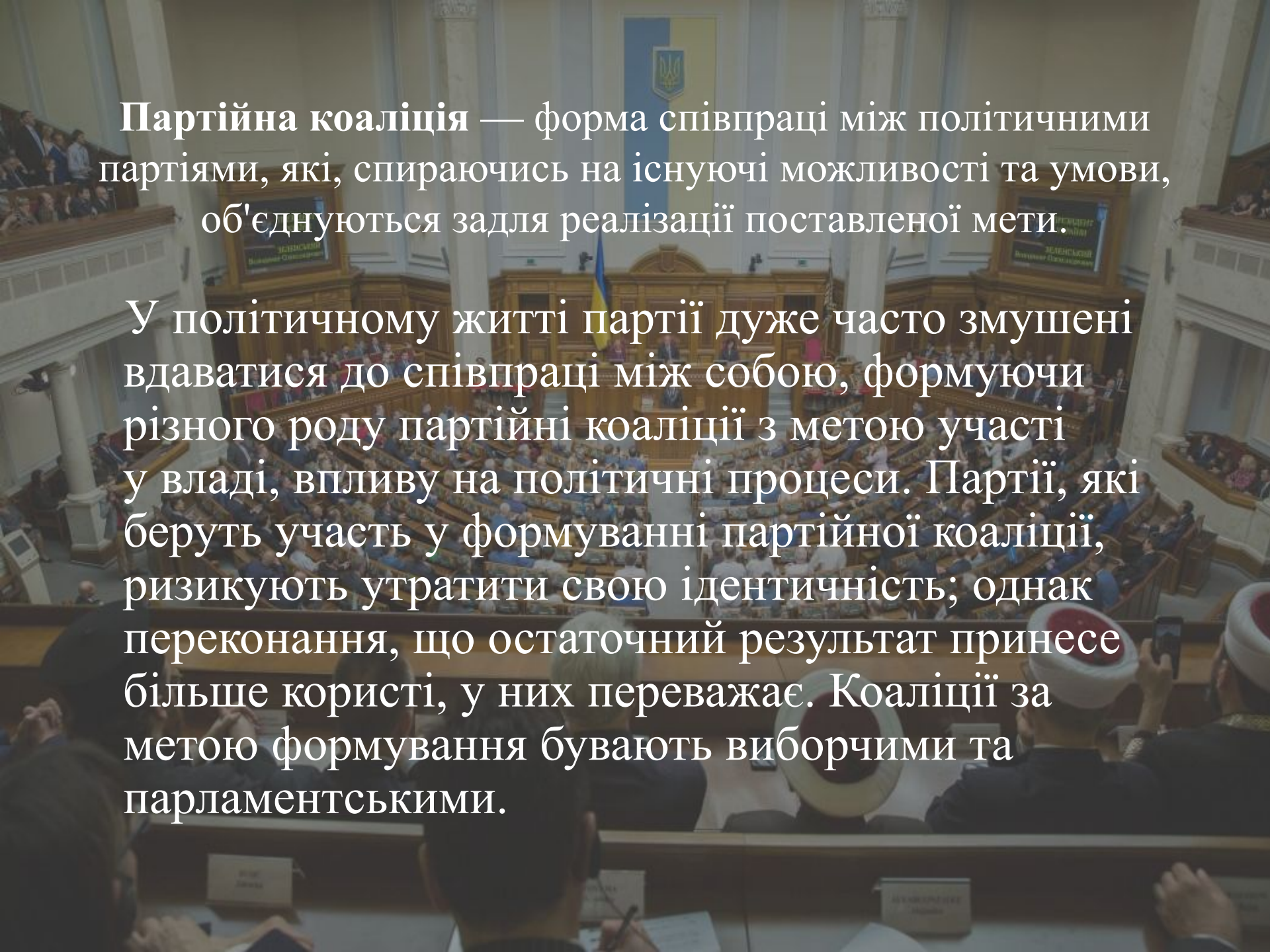

Коаліція депутатських фракцій:
поняття і загальна
характеристика

Виконав
Артюх Віталій,
П-293

Партійна коаліція — форма співпраці між політичними партіями, які, спираючись на існуючі можливості та умови, об'єднуються задля реалізації поставленої мети.

У політичному житті партії дуже часто змушені вдаватися до співпраці між собою, формуючи різного роду партійні коаліції з метою участі у владі, впливу на політичні процеси. Партії, які беруть участь у формуванні партійної коаліції, ризикують утратити свою ідентичність; однак переконання, що остаточний результат принесе більше користі, у них переважає. Коаліції за метою формування бувають виборчими та парламентськими.

Про Виборчі коаліції

При формуванні виборчих коаліцій політичні партії виходять з того, що спільно вони досягнуть кращих результатів, ніж окремо. Учасники коаліції прагнуть зібрати більшу кількість голосів виборців, ніж коли вони збирають їх окремо.

У зв'язку з цим виборчі коаліції поділяються на **адитивні, субадитивні, суперадитивні**.

Адитивна — тип виборчої коаліції, при якій політичні партії, що входять до її складу, отримують підтримку виборців, яка *дорівнює* сумі підтримки кожного учасника коаліції окремо. Коаліції, що отримують *меншу* сумарну підтримку, називаються субадитивними, а ті коаліції, які отримують *більшу* сумарну підтримку називаються суперадитивними.

Виборчі коаліції в Україні прийнято називати *блоками*.

Про Парламентські коаліції

Це коаліції, які створюються фракціями в парламенті окремого скликання для забезпечення своєї парламентської діяльності. Найголовніша функція парламентської коаліції, яка становить **більшість** — спільне голосування законів. Функція парламентської коаліції, яка становить **меншість** — солідарна опозиційна діяльність.

На практиці існує кілька типів парламентських коаліцій: коаліція як результат розпорошення партій (Нідерланди, Бельгія, Фінляндія, Данія); двоблокова коаліція (ФРН); коаліція навколо домінуючої партії (Японія, Швеція, Норвегія); коаліція проти домінуючої партії (коаліції проти соціал-демократів у Скандинавських країнах).

Відкритість парламентських коаліцій

Коаліції можуть бути закритими (ідеологічними), або ж відкритими (неідеологічними).

Закриті коаліції відзначаються наявністю спільних рис в ідеологічному світогляді своїх партій та своїм небажанням приймати до коаліції будь-яку політичну партію або фракцію, якщо вона не поділяє їхньої ідеології.

Відкриті коаліції зазвичай створюються тоді, коли основні політичні партії, незважаючи на різні ідеології, визнають необхідність співпраці щодо конкретного питання або проблеми, та готові працювати разом задля розв'язання цієї проблеми. Відкриті коаліції поширені, зокрема, під час воєн і економічних криз

Коаліція в Україні

Законів про парламентські коаліції не існує, і в жодній з конституцій демократичних держав Заходу не згадується порядок утворення коаліцій і правила їхньої поведінки, за винятком двох положень: кабінет має піти у відставку, коли він втратив довіру з боку парламенту; кабінет офіційно йде у відставку після загальних виборів.

До складу коаліції депутатських фракцій уходить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України, які (депутатські фракції) на основі узгодження політичних позицій погодились на спільну парламентську діяльність.

Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України вносить пропозиції Президенту України щодо кандидатури Прем'єр-міністра України, а також вносить пропозиції щодо кандидатур до складу Кабінету Міністрів України (*стаття 83 Конституції України*).

Список Коаліцій України

- 1) **Коаліція демократичних сил** - коаліція Блоку Юлії Тимошенко, Блоку «Наша Україна» та Соціалістичної партії України (2006);
- 2) **Антикризова коаліція** — коаліція Партії регіонів, Соціалістичної партії України та Комуністичної партії України (2006–2007); короткочасово звалася Коаліцією Національної Єдності;
- 3) **Коаліція демократичних сил** — коаліція Блоку Ю. Тимошенко та Блоку «Наша Україна — Народна самооборона» (2007–2008);
- 4) **Коаліція національного розвитку, стабільності та порядку** — коаліція Блоку Юлії Тимошенко, Блоку «Наша Україна — Народна самооборона» та Блоку Литвина (2008–2010);
- 5) **Стабільність і реформи** — коаліція Партії регіонів, Комуністичної партії, Блоку Литвина та окремих депутатів (2010–2012);
- 6) **Європейський вибір** — коаліція ВО «Батьківщина», ВО «Свобода», УДАР, «Економічного розвитку» та «Суверенної європейської України» (з 27.02.2014 по 24.07.2014);
- 7) **Європейська Україна** — коаліція Народного Фронту, Блоку Петра Порошенка, партії «Самопоміч», Радикальної партії Олега Ляшка та ВО «Батьківщина» (2014–2019);
- 8) **Слуга народу** — фракція з правом коаліції (з 2019)

Дякую за увагу!

